

புறநானூற்றுப் பாடல்கள் உணர்த்தும் புலவர்களின் வறுமை

ப.த. இராணி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அன்னை வேளாங்கண்ணி மகளிர் கல்லூரி, சைதாப்பேட்டை, சென்னை-600015, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Poverty of Poets Conveyed in Puranaanuru Songs

P.T. Rani a,*

^a Department of Tamil, Annai Veilankanni's College for Women, Saidapet, Chennai-600015, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
rani22101975@gmail.com

Received: 01-10-2021
Revised: 07-06-2022
Accepted: 13-06-2022
Published: 12-08-2022

ABSTRACT

In ancient times, poets roamed freely like skylarks. Their lives were not prosperous. They lived in poverty. Koothur Kizhar comforts Panan, who is in a state of exhaustion and relieves his hunger. Thuraiyur Odai Kizhar complains to Andiran that he wears dirty clothes due to poverty and his clothes are stuck with nits and lice, which are causing trouble. Maruthan Ilanaganar told Andiran, "I have come to you to relieve poverty. If you go to war, we will starve to death. Avvaiyar shares the news that the farmers have been asked to give rice to alleviate their poverty. Due to the poverty of the family, Perunchithiranan went in search of Kumana Vallal and said, "The old mother is emaciated." The wife is lamenting, with a dry breast. The children suffer without milk from his wife's breast. The wife plucks out the junk spinach (which grows in the streets/everywhere). "There is no salt to put in it," he says. Although he is living in poverty, with the aim of making others live well, Aavur Mulankizhar blesses Nanmaran without blaming him, even though he does not give any material. Perunkunrur kizhar tells Cheral Irumporai that if guests come to the house, he may live in hiding due to poverty. Enicheri Mudamosiar looks at Aay Andiran and tells him to support him from begging house to house. Due to his poverty, Nannakanar used to go in search of kings not only during the day but also at night and lived on meals begged. Thus, the news of poets living in poverty is discussed in this article.

Keywords: Puranaanuru Songs, Poverty, Poets, Begging

முன்னுரை

இலக்கியங்கள் பழந்தமிழர்களின் வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி என்பர். இருண்ட காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் வாழ்வுக்கு ஒளி தருவனவாக விளங்குகின்றன. இலக்கியத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் தொடர்பு உள்ளது. இலக்கியம் மக்களுடைய வாழ்க்கையிலிருந்து மலர்கிறது. சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரையுள்ள இலக்கியங்களில் அடித்தள மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாடுகள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. "கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது" என்பார் ஒளவையார். பாலை நிலத்தைவிட வறுமை கொடியதாக இருந்ததை இலக்கியங்களில் காணலாம். சங்க இலக்கியமான எட்டுத்தொகை நூலில் புறம் பற்றிய இரு நூல்களுள் ஒன்று புறநானூறு. அந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள புலவர்களின் வறுமை குறித்து கண்டுணர்தலே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பாணனின் வறுமை நிலை

சங்ககாலப் புலவர்கள் வானம்பாடிகளாய்த் திரிந்தனர். வறுமை நிலையில் வாழ்ந்தனர். இதனை “வறியவன் இளமைபோல் வாடிய சினையவாய்” என்பர். பாலை நிலத்தைவிட கொடுமையானதாக அவர்களது வறுமை காணப்பட்டது. வறுமையைப் போக்க வள்ளல்கள் எங்கு இருக்கின்றார்கள் எனத் தேடி அலைந்து பாடி பரிசு பெற்றனர். ஒருசில புலவர்களைத் தவிர ஏனைய புலவர்கள் அனைவரும் வறுமையால் வாடினர். பசியின் கொடுமையினால் உடல் வற்றி யாழ் மீட்டி வருந்துகின்ற பாணரை,

“உடும்பு உரித் தன்ன என்புஎழு மருங்கின்

கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது

சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்து நொந்து

ஈங்கு எவன் செய்தியோ பாண!”

என விளித்து பாணனை ஒரு வள்ளலிடம் கோவூர்க்கிழார் ஆற்றுப்படுத்துகிறார் (Balasubramanian, 2004a).

துறையூர் ஓடைக்கிழாரின் வறுமை

பசியைப் போக்குவதற்கு ஓடைக்கிழார் ஆய் அண்டிரனைப் போய் பார்த்து “ஆய்வேளே உன்னையே நம்பி வந்திருக்கிறேன். என் கிழிந்த அழுக்கடைந்த கந்தல் துணியில் ஒட்டிய ஈரும் பேனும் பெருந்தொல்லையைக் கொடுக்கின்றன. ஈரும் பேனும் பகையா? என்னை வருத்தும் பசி பகையா?” என்று வேதனையுடன் வினவுகின்றார். பின்னர் வள்ளலே நீ எமக்கு உதவுவதே உண்மையான ஈகையாகும். நீ தரும் செல்வத்தைக் கொண்டு நான் உண்டு உயிர் வாழ்வேன்.

“உண்குவம் பெரும! நீ நல்கிய வளளே.”

என்று தனது பசியைப் போக்க பொருள் தருமாறு யாசிக்கின்றார் (Ilankumaran, 2003).

மருதன் இளநாகனாரின் வறுமை நிலை

மருதன் இளநாகனார் பசியைப் போக்க ஆய் அண்டிரனைப் பார்க்கச் செல்கின்றார். அவரைப் பார்த்து, சுமைகளைச் சுமந்து சுமந்து தோள் வடுபட்ட இளைஞர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். எமது விறலியர் நீண்ட நேரம் நடந்ததால் களைப்புற்றனர். வள்ளலே நான் உண்மையையே கூறுகின்றேன். எமது வறுமைநிலையைப் போக்க உம்மையே எதிர்ப்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். நீ போருக்குப் புறப்பட்டுப் போய்விட்டால் நானும் என் சுற்றமும் பசியால் வாடி அழிந்து போவோம். ஆதலால் நாங்கள் பசியால் வருந்தி அழியாமல் இருக்க உதவி செய்க என்று வேண்டுகிறார். ஒருவேளை அரசன் நான் பொய் கூறுவதாக நினைத்து உதவாதிருந்துவிடுவாரோ என்று அஞ்சிய புலவர்,

“வாழ்தல் வேண்டிப்

பொய்கூறேன் மெய்கூறுவல்”

என்று உரைக்கின்றார். அதனைக் கேட்ட ஆய்அண்டிரன் அவரது பசியைப் போக்குகின்றார் (Ramasamy, 2004).

ஒளவையாரின் வறுமை நிலை

பசியைப் போக்க சமைப்பதற்கு வள்ளல்களிடம் புலவர்கள் அரிசி தருமாறு கேட்டுள்ள செய்தியும் சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

“வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த

அடகின் கண்ணுறை யாக யாம் சில

அரிசி வேண்டினெம்”

என்று குறிப்பிடுகின்றார் (Puliyur kesigan, 2012). அக்காலத்தில் ஒருபிடி அரிசிக்காகப் புலவர்கள் அரண்மனை வாயிலில் கையேந்தி நின்றதை இதன் வாயிலாக உணரலாம். சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் பிச்சை எடுக்க இல்லங்களுக்கு வருபவர்களுக்கு ஒரு பிடி அரிசி வழங்கும் பழக்கம் தமிழகத்தில் ஒரு சில மாவட்டங்களில் நடைமுறையில் இருந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெருஞ்சித்திரனாரின் வறுமை நிலை

குடும்ப வறுமையை யாரும் அறிதல் கூடாது என்று நினைப்பர். ஆனால் குடும்பத்தின் வறுமையைத் தாங்க முடியாத பெருஞ்சித்திரனார் என்ற புலவர் குமண வள்ளலைத் தேடி வந்து குமணனைப் பார்த்து, “குமணனே! உணவின்றி வயது முதிர்ந்த என் தாயானவள் நூல் போன்று மெலிந்து விட்டாள். பசியால் வாடிய எனது மனைவி வற்றி உலர்ந்துபோன மார்புடன் மிக வருந்தியிருக்கிறாள். பிள்ளைகள் என் மனைவியின் வற்றிய மார்பில் பால் அருந்த, பால் இன்றி அதனைப் பிசைந்து உண்ண மென்று வருந்துகின்றனர். எனது மனைவியோ குடும்பத்தின் பசியைப் போக்க கீரையின் இளந்தளிரைப் பிடுங்கி வந்து அவிக்கின்றாள். அதில் போடுவதற்கு உப்பு இல்லாத காரணத்தால் உப்பின்றி அதனைத் தின்றோம். மேலும் நான் உடுத்தியுள்ள துணி அழுக்கடைந்து கிழிந்து விட்டது. நீ குன்றிமணியளவு பொருள் மட்டும் தந்து எனது குடும்ப வறுமையைப் போக்க வேண்டும். அதனாலேயே நான் உன்னைத் தேடிவந்தேன்”

“உயர்ந்து ஏந்துமருப்பின் கொல்களிறு பெறினும்,

தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலென்: உவந்து, நீ

இன்புற விடுதி யாயின், சிறிது

குன்றியும் கொள்வல், கூர்வேற் குமண!”

என்று இறைஞ்சுகிறார் (Ilankumaran, 2003).

ஆவூர் மூலங்கிழாரின் வறுமை நிலை

ஆவூர் மூலங்கிழார் என்னும் புலவர் நன்மாறனிடம் சென்று,

“சேய்த்துக் காணாது கண்டனம்; அதனால்,

நோயிலர் ஆகநின் புதல்வர்: யானும்

வெயிலென, முனியேன், பனியென மடியேன்

கல்குயின் றன்னஎன் நல்கூர் வளிமறை,

நாணலது இல்லாக் கற்பின் வாணுதல்

மெல்லியல் குறுமகள் உள்ளிச்

செல்வம் அததை: சிறக்கநின் நாளே!”

தான் வேண்டியும் நன்மாறன் பொருள் தராத நிலையிலும் அவனைப் பழிக்காது உனது புதல்வர்கள் வாழட்டும் நினைவு செல்வமும் சிறக்கட்டும் என்று வாழ்த்திவிட்டு வெறுங்கையுடன் தன் இல்லத்திற்குச் செல்கின்றார் (Manickam, 2015). தாம் வறுமையில் உழன்றாலும் பிறர் நன்கு வாழ வேண்டும் என்ற நோக்கோடு புலவர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெருங்குன்றூர்க்கிழாரின் வறுமை நிலை

பெருங்குன்றூர்க்கிழார் வறுமையினால் சேரல் இரும்பொறையைப் பார்த்து பரிசில் கேட்டார். அவன் பரிசில் தராது காலம் நீட்டித்த போது,

“வாழியர், குருசில்! உதுக்காண்:

அவல நெஞ்சமொடு செல்வல் நிற்கறுத்தோர்

அருங்கடி முனையரண் போலப்

பெருங்கை யற்றஎன் புலம்புமுந் துறுத்தே”

வறுமையின்பின் நான் செல்கின்றேன் என்று குறிப்பிடுகின்றார் (Puliyur kesigan, 2004). விருந்தினர் இல்லத்திற்கு வந்தால் வறுமை காரணமாக ஒளிந்து வாழக்கூடிய சூழ்நிலை உள்ளதாகவும் கூறுகின்றார்.

“விருந்துகண்டு ஒளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கைப்

பொறிப்புணர் உடம்பில் தோன்றிஎன்

அறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே!”

அதனால் என் வறுமையைப் போக்குவாயாக என வேண்டுகிறார் (Saroja Pandian, 2002).

ஏணிச்சேரி முடமோசியாரின் வறுமை நிலை

உறையூரைச் சேர்ந்த ஏணிச்சேரி முடமோசியார் என்னும் புலவர் ஆதரிப்பார் யாரும் இல்லாமையால் ஆய் அண்டிரனைப் பார்த்து

“ஏரின் வாழ்நர் குடிமுறை புகாஅ

ஊழ்இரந்து உண்ணும் உயவல் வாழ்க்கை”

என உழவர் வீடுதோறும் இரந்துண்ட தமது வறுமையை எடுத்துக்கூறி தம்மை ஆதரிக்குமாறு வேண்டுகிறார் (Pulavar Ilaiyaperumal, 2006).

நன்னாகனாரின் வறுமை நிலை

நன்னாகனார் வறுமையின் காரணமாக பகல் பொழுது மட்டுமல்லாமல் இரவிலும் வள்ளல்களைத் தேடிச் சென்று இரந்து உணவை உண்டு வாழ்ந்துள்ளார். ஓய்மான் நல்லியாதனுடைய வீட்டின் வைக்கோர் போர் அடியிலே நின்று தடாரிப் பறையை இசைத்துப் பாடுகின்றார். புலவரின் தோற்றத்தை அறிய முடியாதவாறு மாறியிருந்த அவரது உருவத்தையும் நைந்து கிழிந்த கந்தல் உடையையும் நல்லியாதான் கண்டார். நன்னாகனாரின் நிலையைக் கண்டு இரங்கி அவரை அழைத்துச் சென்று அவர் கைகளில் இருந்த கைத்தாளத்தைத் தான் வாங்கிக் கொண்டு கள்ளும் சூடான இறைச்சியையும் கொடுத்து அவரது பசியை முதலில் தீர; க்கின்றார். பின்னர் அப்புலவரின் வறுமை தீரச் செல்வமும் கொடுக்கின்றார். இதனை,

“விசம்பு நீத்தம் இறந்த ஞாயிற்றுப்

பசுங்கதிர் மழுகிய சிவந்துவாங்கு அந்தி

சிறுநனி யிறந்த பின்றைச் செறிபிணிச்

சிதாஅர் வள்பின்என் தடாரி தழீஇப்

பாணர் ஆரும் அளவை யான் தன்

யாணர் நல்மனைக் கூட்டுமுதல் நின்றனென்!”

பாடல் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார் நன்னாகனார் (Balasubramanian, 2004b).

முடிவுரை

புலவர்கள் தங்களது குடும்ப வறுமைக்காகவே தங்களது நிலையை மறந்து வள்ளல்களிடம் இரந்துள்ளனர். அனைத்துப் புலவர்களும் வறிஞராய் வாழ்ந்த நிலையைப் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. பசி போக்க அரிசி வேண்டி வள்ளல்களின் அரண்மனைகளின் வாயில்களில் புலவர்கள் காத்திருந்த அவல நிலையையும் பரிசில் நல்காதவரைப் பழிக்காது அவர்களையும் அவர்களது புதல்வர்களையும் செல்வத்தையும் வாழ்த்துகின்ற பெருந்தன்மையான குணத்தோடு புலவர்கள் வாழ்ந்ததையும் இப்புறநானூற்றுப் பாடல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. ஆகவே செம்மொழி இலக்கியமான புறநானூறு பண்டைத் தமிழர்களின் பன்முகத்தன்மை கொண்ட வாழ்வியலைக் கூறும் வரலாற்றுப் பெட்டகமாகத் திகழ்கிறது. புலவர்களின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கிறது. சங்ககாலப் புலவர்களின் வறுமை நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

References

- Balasubramanian, K.V., (2004a) Sanga Illakiyam Purananuru, New Century Book House, Chennai, India.
- Balasubramanian, K.V., (2004b) Purananuru, Paavai Publications, Thanjavur, India.
- Ilankumaran, R., (2003) Purananuru, Tamilmann Pathippagam, Chennai, India.
- Manickam, A., (2005) Purananuru, Gandhi Pathippagam, Chennai, India.
- Pulavar Ilaiyaperumal, G., (2006) Purananuru Porulurai, Manikavasagar Pathippagam, Chennai, India
- Puliyur Kesigan, (2004) Purananuru Theylivurai, Paari Niliyam, Chennai, India
- Puliyur Kesigan, (2012) Sanga Ilakkiyam Moolamum Uraiyum, Saradha Pathippagam, Chennai, India
- Ramasamy, H., (2004) Purananuru Kurum Ariya Uraikal, Nathan Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License